

NÁRODNÍ KONVENT O EU

Priority předsednictví České republiky v Radě EU

Vladimír Bartovic, Vít Havelka, Zuzana Kasáková

Úvod

Již za necelé dva roky se Česká republika podruhé ujme předsednické role v Radě Evropské unie. České předsednictví ve druhé polovině roku 2022 ale proběhne za jiné institucionální konstelace než v roce 2009. Vstupem Lisabonské smlouvy v platnost došlo totiž v některých oblastech k oslabení role členského státu při výkonu předsednictví, a naopak k posílení postavení unijních institucí.

Země ujímající se předsednické role se musí vypořádat s celou řadou úkolů. Je zodpovědná za přípravu agendy jednání Rady na nejrůznějších úrovních, ve spolupráci s Generálním sekretariátem Rady pak za administrativní zajištění činnosti Rady, za zastupování Rady vůči dalším institucím EU a třetím stranám či za sjednávání dohod mezi členskými státy. Předsednická země zároveň usiluje o naplňování svých dílčích cílů a priorit, jež si vytyčila. Za účelem efektivního naplňování cílů EU obecně a priorit jednotlivých předsednictví se každý členský stát podílí na vypracování osmnáctiměsíčního programu v rámci

tzv. tria zemí. Česká republika obdobně jako v roce 2009 bude spolupracovat s Francií a Švédskem.

Příprava a samotné zajištění předsednictví vyžaduje od členského státu velké nároky nejenom z hlediska časového, finančního, ale také personálního. Je proto důležité, aby agenda předsednictví a jeho priority byly výsledkem konsenzu nejen mezi partnery v EU, ale především mezi vnitrostátními aktéry. S ohledem na zkušenosti z prvního předsednictví a také na skutečnost, že několik měsíců před samotným předsednictvím proběhnou volby do Poslanecké sněmovny PČR, je pro Českou republiku obzvláště důležité dosáhnout konsenzu mezi relevantními politickými aktéry. To zemi umožní vhodně využít potenciál předsednictví nejenom k prosazení svých politických priorit a klíčových témat, ale rovněž ke své propagaci jak v ekonomické, tak kulturní oblasti.

Česká republika se na výkon této funkce připravuje od poloviny roku 2018 a předkládaný podkladový materiál by měl přispět k debatě o vhodném nastavení priorit pro výkon druhého českého předsednictví.

Vzhledem k rozsahu není účelem předkládaného materiálu provést vyčerpávající analýzu priorit předsednictví ČR v Radě EU, ale vymezit diskuzní rámec o prioritách českého předsednictví pro účely debaty Národního konventu o EU.

Debata v rámci kulatého stolu Národního konventu o EU na téma Priority předsednictví České republiky v Radě EU by se měla zaměřit na následující otázky:

1. V jakém kontextu bude mít Česká republika předsednictví?

Tato otázka se zaměřuje na identifikaci témat, která mají potenciál dominovat evropské agendě v době českého předsednictví. Jaká témata se dají předvídat na základě současných plánů evropských institucí (předsednictví bude přibližně v polovině funkčního období), plánovaných summitů atd.?

2. Na jaké priority by se ČR měla zaměřit?

Česká republika musí stanovit základní priority svého předsednictví. Jaké by měly být prioritní oblasti, na které by se ČR měla zaměřit? Měla by se ČR zaměřit na svá tradiční témata (vnitřní trh, rozšiřování atd.) nebo být v rozsahu témat ambicióznější? Měla by ČR navázat na priority prvního předsednictví z roku 2009?

3. Jak by měla ČR spolupracovat v rámci předsednického tria s Francií a Švédskem?

Prioritní témata budou do jisté míry definována v širším kontextu předsednického tria, tedy v úzké spolupráci s Francií a Švédskem – a v návaznosti na činnost předchozího tria (které začalo úřadovat již v druhé polovině roku 2020). Jaké by měly být priority pro trio FR-CZ-SE? Jak zajistit, aby priority tria byly v souladu

s českými zájmy? Jaká jsou potenciální společná témata?

4. Jak by měla ČR spolupracovat s dalšími institucemi v prosazování svých priorit?

Jakkoli se předsednictví vztahuje k Radě EU, jeho součástí je též spolupráce s dalšími institucemi zapojenými do legislativního procesu. Jak by měla ČR spolupracovat s dalšími institucemi EU na prosazování prioritních témat? Měla by se ČR zaměřit i na nestátní aktéry? V čem mohou být tyto spolupráce přínosné?

V jakém kontextu bude mít Česká republika předsednictví?

České předsednictví v Radě EU bude probíhat přibližně v polovině tzv. institucionálního cyklu, tedy volebního a funkčního období Evropského parlamentu a Evropské komise. Pro takové období je typické, že již existuje množství legislativních návrhů Evropské komise v různých fázích projednávání v Radě EU a v Evropském parlamentu. Úlohou předsedající země je tedy co nejvíce pohnout kupředu vyjednávání v rámci Rady EU a také facilitace dialogu Rady EU s Evropským parlamentem a Evropskou komisí v tzv. trialozích.

Z tematického hlediska bude předsednictví České republiky ovlivňovat zejména program Evropské rady zohledněný v dokumentu Nová strategická agenda 2019-2024, politický program Evropské komise v dokumentu Moje agenda pro Evropu a zejména pak roční plán Evropské komise pro rok 2022, který však bude známý až ke konci roku 2021. Už dnes umíme říct, že program českého předsednictví bude ovlivněn také průběhem Konference o budoucnosti Evropské unie a kupříkladu implementací Zelené dohody pro Evropu.

Priority Evropské rady do konce roku 2024 jsou rozděleny do čtyř skupin: 1. ochrana občanů

a ochrana svobod, 2. budování silné a dynamické hospodářské základny, 3. budování klimaticky neutrální, ekologické, spravedlivé a sociální Evropy, 4. prosazování evropských zájmů a hodnot na globální úrovni. Na priority Evropské rady pak navazují priority Evropské komise, jimiž jsou: 1. Zelená dohoda pro Evropu, 2. Hospodářství, které pracuje ve prospěch lidí, 3. Evropa připravená na digitální věk, 4. Ochrana evropského způsobu života, 5. Silnější Evropa ve světě, 6. Nový impuls pro evropskou demokracii.

Z hlediska českého předsednictví můžeme z těchto priorit identifikovat témata, kterými se bude muset zcela jistě zabývat. Na prvním místě se jedná o oblast ochrany klimatu a životní prostředí. Evropská komise plánuje do legislativního procesu předložit množství návrhů, jež by měly EU vést k dosažení klimatické neutrality do roku 2050. Vzhledem k délce legislativního procesu (průměrně 22 měsíců)¹ se české předsednictví s velkou pravděpodobností bude muset zabývat kupříkladu návrhy na revizi příslušných legislativních opatření s cílem dosáhnout vyšší míry ambice v oblasti klimatu v návaznosti na přezkum směrnice o systému obchodování s emisemi; nařízení o sdílení úsilí; nařízení o využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví; směrnice o energetické účinnosti; směrnice o obnovitelných zdrojích energie; výkonnostní normy pro osobní automobily a dodávky, pokud jde o emise CO₂, nebo také návrhem revize směrnice o zdanění energie nebo mechanismu kompenzačních opatření mezi státy v souvislosti s uhlíkem.²

V oblasti hospodářství a digitální ekonomiky lze také očekávat množství legislativních i nelegislativních návrhů ze strany Evropské komise. Kupříkladu se bude jednat o opatření vyplývající z nové průmyslové

strategie EU, revize pravidel na ochranu hospodářské soutěže a také o opatření v oblasti digitální ekonomiky, jakými jsou přijetí nové legislativy o digitálních službách, zdaňování poskytování digitálních služeb a pod³. Očekává se také projednávání návrhů na posílení sociální dimenze evropské integrace, kupříkladu návrhu nového evropského nástroje, který by zajistil transparentní mechanismy stanovování přiměřené minimální mzdy v členských zemích EU nebo návrhů na prohloubení integrace eurozóny, zejména pak bankovní unie, jakými jsou společné záložní opatření pro jednotný fond pro řešení krizí nebo systém společného pojištění vkladů.

V závislosti na vývoji vyjednávání v Radě EU a Parlamentu by Česká republika mohla zdědit také vyjednávání o reformě migrační a azylové politiky nebo jednání o rozšíření Schengenu o nové země. V oblasti rozšiřování EU se v případě pozitivního vývoje mohou do rozhodující fáze dostat přístupová jednání s Černou Horou a případně také Srbskem.

V souvislosti s pandemií Covid-19 bude Evropská komise navrhopvat také opatření směřující ke zvýšení odolnosti EU v oblasti poskytování zdravotní péče a v krizovém managementu. Českého předsednictví se také dotkne debata o vlastních zdrojích financování EU, včetně nových daní, jež by měly umožnit splacení půjček, které si EU vezme na financování nástroje EU nové generace (*EU Next Generation*). Vzhledem k časovému posunu Konference o budoucnosti Evropy bude mít možná Česká republika za úkol zorganizovat její závěrečnou konferenci.

¹ *Activity Report of the Ordinary Legislative Procedure*, <http://www.epgencms.europarl.europa.eu/cmsdata/upload/3ef941c7-9e08-44b8-8bb1-f84e0a2562a4/Activity-report-ordinary-legislative-procedure-2014-2016-en.pdf> (navštíveno 26. 8. 2020).

² Evropská komise, *Sdělení Evropské komise: Zelená dohoda pro Evropu*, <https://eur-lex.europa.eu/legal->

<content/CS/TXT/?qid=1596443911913&uri=CELEX:52019DC0640#document2> (navštíveno 26. 8. 2020).

³ Evropská komise, *Sdělení Evropské komise: Shaping Europe's Digital Future*, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-shaping-europes-digital-future-feb2020_en_4.pdf (navštíveno 26. 8. 2020).

Na jaké priority by se ČR měla zaměřit?

Každá předsednická země si formuluje specifické priority pro své předsednictví, kterými svou předsednickou roli jasně definuje a prezentuje se nejen vůči ostatním institucím EU, ale rovněž navenek – vůči třetím zemím, organizacím a v neposlední řadě vůči občanům jak doma, tak v zahraničí.

Úřad vlády ČR za účelem formulace prioritních témat zahájil práce na dokumentu Východiska k prioritám předsednictví ČR v Radě EU, jehož cílem je ustanovit základní rámec pro program předsednictví a určit tedy prioritní zastřešující témata, která budou následně ve spolupráci s rezorty rozpracována. Dokument vznikl na základě vstupů jednotlivých ministerstev a dalších relevantních partnerů již od podzimu roku 2019. Byl předmětem mezirezortních debat na Výboru pro EU na pracovní úrovni a zároveň měsíční veřejné konzultace v červnu 2020.⁴ V dokumentu je formulováno pět hlavních tematických okruhů – Evropa propojená vnitřním trhem, moderní a prosperující, Evropa silná a bezpečná, Evropa zdravá a udržitelná, Evropa soudržná a solidární, Evropa chytrá a kreativní, v jejichž rámci jsou detailněji zmíněna témata do daného okruhu spadající. Předpokládá se, že dokument Východiska k prioritám předsednictví ČR by měl být schválen na podzim 2020. Měl by sloužit jako jeden z podkladů pro formulování priorit českého předsednictví.

Je ale na místě zdůraznit, o jakém typu priorit je možné diskutovat. Na jedné straně jsou sektorové priority, které by měly být aktivně prosazovány v průběhu českého předsednictví. Tyto priority by měly vzejít z debaty s jednotlivými rezorty a reflektovat jejich význam z hlediska národních zájmů České republiky. Na straně druhé se jedná

o politické priority. Jejich stanovení se plánuje až po volbách do Poslanecké sněmovny PČR. Je otázkou, zda tak důležitou oblast ponechat až na konec období příprav, zda bude dostatek času na nalezení konsenzu mezi politickými aktéry. Z hlediska propagace předsednictví by měla být vzata do úvahy rovněž otázka týkající se srozumitelnosti těchto priorit a jejich reflexe českých zájmů v Evropské unii obdobně, jako tomu bylo v případě prvního českého předsednictví, kdy se prioritními tématy stala tři „E“ – ekonomika, energetika a Evropa ve světě. Tehdy se ukázalo, že formulace tří prioritních témat byla zcela dostačující a jasně vypovídající o zájmech České republiky.

Je zřejmé, že na výsledný výběr prioritních témat bude mít vliv několik faktorů. Předsednictví vyjma výše zmíněné vnitrostátní debaty o tématech bude muset rovněž reflektovat hlavní tematické oblasti, která budou kolem roku 2022 v evropské debatě aktuální. Druhým faktorem je nutnost koordinace s Francií a Švédskem (viz dále). Dalším faktorem ovlivňujícím prioritní témata pak bude podoba nového parlamentu a vlády, jež vzejdou z parlamentních voleb na podzim 2021. Je možné, že nově přichodící vláda bude mít jiné priority. V tomto kontextu je důležité se zamýšlet nad tím, zda debata o prioritních tématech neměla zahrnovat i mimovládní politické subjekty a jejím výsledkem by neměl být politický konsenzus mezi politickými stranami. Měnit zásadněji priority předsednictví krátce před ujetím se role předsednické země nebude příliš možné. Pokud by se tak stalo, Česká republika by opět v Unii ztratila určitý kredit. I s ohledem na vyvolaný pád vlády Mirka Topolánka během prvního českého předsednictví by bylo vhodné zajistit konzistentnost české pozice v EU.

Při identifikaci prioritních témat je rovněž důležité vzít v úvahu, zda dané téma představuje nejenom klíčový český zájem, ale také zda v něm má Česká republika

⁴ Úřad vlády ČR, „Veřejná konzultace k východiskům pro priority předsednictví ČR v Radě EU“, *Euroskop.cz*, <https://www.euroskop.cz/9002/35090/clanek/verejna-konzultace->

[k-vychodiskum-pro-priority-predsednictvi-cr-v-rade-eu/](https://www.euroskop.cz/9002/35090/clanek/verejna-konzultace-) (navštíveno 28. 8. 2020).

určitou legitimitu. V tomto kontextu se nabízí zachovat určitou návaznost na témata předchozího českého předsednictví – ekonomika, energetika a Evropa ve světě. Jak v oblasti ekonomiky (zejména v kontextu vnitřního trhu), tak i energetiky či vnějších vztahů (ať již v kontextu zahraničně-bezpečnostním či politiky rozšiřování a sousedství) Česká republika vystupuje na evropské úrovni jako aktivní a konzistentní aktér.

Jak již bylo uvedeno výše, Česká republika by měla při volbě prioritních témat předsednictví reflektovat své národní zájmy a oblasti, kde má šanci své priority prosadit. Nabízí se proto téma dobudování vnitřního trhu, který je dlouhodobou a nejméně kontroverzní prioritou českých vlád bez ohledu na jejich politickou orientaci. S tématem vnitřního trhu úzce souvisí i otázka jednotného digitálního trhu, jehož rozvoj Česká republika dlouhodobě prosazuje. Na druhé straně je nutné vzít v úvahu, že k otázce vnitřního trhu se během českého předsednictví nepředpokládá žádná důležitější legislativa. V případě digitálního trhu je sice Česká republika členem uskupení zemí EU, které sdružují lídry v této oblasti, avšak její legitimitu jako silného aktéra v této oblasti snižuje míra digitalizace české veřejné sféry.

Rovněž se nabízí možnost kontinuální české podpory zemím západního Balkánu a priorit prvního českého předsednictví. Pro Východní partnerství a obecně politiku sousedství hraje roli i předpokládaný vývoj přístupových jednání, kdy by v případě Srbska a Černé hory mohla během českého předsednictví probíhat klíčové fáze přístupového procesu a případně být otevřena jednání s Albánií a Makedonií.

Dalším okruhem témat, která budou pravděpodobně v roce 2022 stále aktuální, budou otázky spravedlnosti, vnitřních věcí a ochrany externí hranice EU. Tyto oblasti obdobně jako otázka vnitřního trhu mají podporu napříč politickým spektrem. Mimoto postoj české vlády k otázce zvládnutí migrace

akcentuje pomoc v zemích původu, což je dalším důvodem pro zaměření se na širší sousedství Evropy.

Současná vláda ve svém programovém prohlášení rovněž zdůraznila aktivní zapojení do reformy Unie. Dá se očekávat, i s ohledem na situaci ohledně pandemie Covid-19 a odsunutí zahájení jednání o budoucím nastavení vztahů uvnitř EU v rámci Konference o budoucnosti Evropy, že toto téma bude v roce 2022 stále aktuální. Česká republika by tak mohla vystoupit jako proaktivní aktér v této debatě a předložit vlastní koherentní model reformy Evropské unie. Jednalo by se o velmi ambiciózní prioritu, ale z hlediska postavení ČR v EU by se jednalo o výraznou změnu pozice většinou spíše reaktivního aktéra. Lze rovněž říci, že tato otázka by byla reflektována jak v zahraničním, tak českém mediálním prostoru. Toho by Česká republika mohla využít i k většímu přiblížení fungování Evropské unie českým občanům.

Jak by měla Česká republika spolupracovat v rámci předsednického tria s Francií a Švédskem?

Česká republika bude mít předsednictví v triu společně se Švédskem a Francií, přičemž ČR bude vykonávat předsednickou roli jako druhá země v pořadí po Francii. Tria obvykle úzce koordinují své programy a spolupracují i v předávání agendy. Cílem je docílit co nejhladšího přechodu předsednictví mezi jednotlivými zeměmi.

Ačkoli institucionální koordinace může být poměrně složitým procesem, mnohem náročnější bývá sladit priority a programy předsednictví tak, aby na sebe navzájem pasovaly. Je především důležité, aby se Česká republika neocitla v situaci, kdy její předsednictví je „uneseno“ ostatními státy tria. Částečné zkušenosti v této oblasti máme z posledního českého předsednictví, které muselo zpočátku reagovat na snahu francouzského prezidenta

Sarkozyho vést agendu Evropské unie i po skončení francouzského předsednictví.

Situace během nadcházejícího předsednictví bude specifická tím, že se bude konat bezprostředně po francouzských prezidentských volbách. Dá se tedy očekávat, že Emmanuel Macron se bude snažit využít příležitosti a francouzské předsednictví použít jako nástroj pro posílení své domácí pozice. Zároveň s tím bylo v plánu během francouzského předsednictví dokončit sérii debat v rámci Konference o budoucnosti Evropy. V důsledku pandemie Covid-19 je možné, že závěrečný akt konference proběhne během českého či švédského předsednictví. Stejná věc platí také pro Švédsko, které bude mít parlamentní volby během českého předsednictví a je tedy možné, že se bude snažit o to intenzivněji přenést své představy o evropské integraci do programu tria.

Co se týče priorit programů jednotlivých zemí v rámci tria, dá se očekávat, že Francie bude mít odlišný přístup k politické agendě EU než Švédsko a Česká republika. Pro Francii bude obecně důležité se zajímat především o stav eurozóny, posílit integraci tam, kde na tom bude shoda a celkově vytvořit institucionálně a politicky silnější Evropskou unii. Francouzský prezident Macron je známý svou silně pro-integrační politikou, přičemž v poslední době slavil úspěch například s velkým záchranným balíkem 750 miliard eur nazvaným *Next Generation Fund*. Evropská unie v jeho rámci překročila Rubikon a výrazně posílila svou fiskální pozici za cenu vytvoření mechanismu splácení fondu po roce 2027, který bychom mohli nazvat společnými evropskými dluhopisy. Ze strany Francie je také cítit poměrně velká snaha o umenšení konkurenční výhody středo-východní Evropy v podobě relativně nízké ceny práce a kvalitní pracovní síly. Příkladem může být změna pravidel pro vyslané pracovníky v roce 2018 nebo snaha o zpřísnění pravidel pro odměňování zaměstnanců v nákladní dopravě. Lze přitom očekávat, že tento trend ve francouzské evropské politice nepoleví a země se nadále bude zasazovat o z jejího pohledu

„narovnání“ podmínek na vnitřním trhu. Velkým tématem pro Francii tak bude sociální pilíř Evropské unie či diskuze nad mechanismem stanovení výše minimální mzdy v zemích EU. Dá se také očekávat silný důraz na zelenou transformaci evropské ekonomiky, postupné zavádění uhlíkových cel a daní a celoevropských daňových schémat pro financování rozpočtu EU.

Švédsko je naproti tomu země, která není součástí eurozóny a má tradičně spíše rezervovaný vztah k hlubší evropské integraci. V tomto je výrazně blíže České republice, která také patří mezi země neplatící eurem, a tudíž i stojící i mimo tzv. bankovní unii. Společným zájmem České republiky a Švédska je proto udržet co nejinkluzivnější agendu EU tak, aby se nová pravidla na vnitřním trhu přijímala nikoliv pouze pro eurozónu, ale EU jako celek. Dalším společným zájmem je snaha o co nejvolnější vnitřní trh. Na druhou stranu lze od Švédska očekávat velmi silný důraz na environmentální otázky a problémy spojené se stavem právního státu v rámci členských států Evropské unie. To by mohl být teoreticky problém pro Českou republiku, která v obou oblastech zastává spíše zdrženlivější postoj. Sice není a priori proti, nepatří ale rozhodně mezi šampiony těchto dvou politik. I přesto se ale dá říct, že Česká republika a Švédsko mají k sobě blíže než Francie.

Na základě výše uvedeného by se Národní konvent měl zabývat tím, kde vidí v programových prioritách průnik se Švédskem a Francií a případně, jaké české priority by měly být akcentovány v rámci rozhovorů o programu celého tria. S konkrétními návrhy je třeba především přijít z toho důvodu, že pouze jasně vyargumentovaná pozice má šanci na úspěch.

Jak by měla Česká republika spolupracovat s dalšími institucemi v prosazování svých priorit?

Činnost předsednictví EU se týká především formací Rady EU s výjimkou Rady pro zahraniční věci a setkání ministrů financí zemí eurozóny. I tak je ale velmi důležité, aby předsednická země byla aktivní v komunikaci i s ostatními aktéry. Evropský parlament i Evropská komise jsou součástí legislativního procesu EU, stejně tak evropští sociální partneři a zájmové svazy bývají aktivní ve vyjednávání nové legislativy. Žádné předsednictví nemůže být úspěšné bez toho, aby do své činnosti nezapojilo či intenzivně nekomunikovalo s dalšími aktéry.

Je jasné, že české předsednictví bude úzce na přípravě legislativy spolupracovat se zástupci Evropského parlamentu a Evropské komise. Stejně tak se dá očekávat, že komunikace bude probíhat s Výborem regionů nebo Evropským sociálním výborem. Přesto je důležité se podívat na to, které další organizace by mohly být přínosné pro prosazování českých priorit. Pokud by se třeba jednalo o podporu automobilového průmyslu, bylo by dobré navázat úzkou spoluprací se zástupci evropských automobilek a jejich subdodavatelů. V případě rozvoje vědy zase zástupci vědeckých organizací. Je proto vhodné, aby hosté vyslaní na Národní konvent definovali organizace, které jsou dle jejich názoru klíčové pro Českou republiku a doporučili tak vládě, s kým by měla komunikovat.

Co se týče spolupráce s Evropským parlamentem, bylo by dobré se zamyslet nad komunikací s českými europoslanci a vedoucími jejich frakcí tak, aby docházelo k účinné výměně informací. Je zřejmé, že interinstitucionální komunikace mezi českou vládou a českými europoslanci pravidelně probíhá, nicméně v období předsednické role bude na bedrech českého státu ležet větší zodpovědnost, na kterou musí reagovat i nastavená komunikace. Bylo by proto

dobré se v debatě zaměřit na tuto otázku a diskutovat, jakým způsobem by měla být nastavena spolupráce mezi českým státem a poslanci Evropského parlamentu, jejichž souhlas bude klíčový pro přijetí legislativy projednávané v běžné spolurozhodovací proceduře.

V neposlední řadě je důležité se řádně zamyslet nad komunikací s Evropskou komisí. Je to právě ona, která jako jediná může předkládat návrhy evropské legislativy do legislativního procesu. Zamyslet by se bylo dobré nad nastavením komunikace s českou eurokomisařkou Věrou Jourovou, a především úřednickým aparátem Evropské komise. Stejně jako v případě Evropského parlamentu zde platí, že komunikace mezi českým státem a EK probíhá, nicméně v průběhu předsednictví bude třeba jistě komunikaci zintenzivnit a zefektivnit.

Závěr

Debata o prioritách českého předsednictví představuje důležitý aspekt příprav České republiky na výkon této role v Evropské unii. Vzhledem ke skutečnosti, že dlouhodobě deklarovaným cílem českých vlád je vést aktivní a srozumitelnou zahraniční politiku, priority pro předsednictví by měly být vybrány tak, aby odpovídaly českým zájmům a zároveň dokázaly co nejvíce reflektovat dění na evropské i mezinárodní scéně. Měly by být vybrány tak, aby na nich byla vnitropolitická shoda a byla brána v potaz důležitost jejich komunikace vůči domácí i evropské veřejnosti. Jedná se totiž o jedinečnou příležitost, jak zvýšit porozumění fungování EU v českém prostředí na jedné straně a zlepšit obraz ne příliš čitelného aktéra v Unii na straně druhé.

Kulatý stůl na téma Priority předsednictví České republiky v Radě EU v rámci Národního konventu o EU by měl umožnit zástupcům politických stran a hnutí, poslancům Evropského parlamentu, poslancům a senátorům Parlamentu ČR, zástupcům státní správy,

akademické obce, podnikatelů, nevládních organizací a sociálním partnerům diskutovat o prioritních tématech a zájmech České republiky a pokusit se formulovat doporučení pro vládu České republiky, jak v této oblasti postupovat.

Zdroje:

- Activity Report of the Ordinary Legislative Procedure, <http://www.epgencms.europarl.europa.eu/cmsdata/upload/3ef941c7-9e08-44b8-8bb1-f84e0a2562a4/Activity-report-ordinary-legislative-procedure-2014-2016-en.pdf> (navštíveno 26. 8. 2020).
- Evropská komise, *Sdělení Evropské komise: Shaping Europe's Digital Future*, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-shaping-europes-digital-future-feb2020_en_4.pdf (navštíveno 26. 8. 2020).
- Evropská komise, *Sdělení Evropské komise: Zelená dohoda pro Evropu*, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?qid=1596443911913&uri=CELEX:52019DC0640#document2> (navštíveno 26. 8. 2020).
- Úřad vlády ČR, „Veřejná konzultace k východiskům pro priority předsednictví ČR v Radě EU“, Euroskop.cz, <https://www.euroskop.cz/9002/35090/clanek/verejna-konzultace-k-vychodiskum-pro-priority-predsednictvi-cr-v-rade-eu/> (navštíveno 28. 8. 2020).

Spolufinancováno v rámci
programu Evropské unie
„Evropa pro občany“

Tento projekt byl realizován za finanční podpory Evropské unie. Za obsah publikací odpovídá výlučně autor. Publikace nereprezentují názory Evropské komise a Evropská komise neodpovídá za použití informací, jež jsou jejich obsahem.